

leverance i henhold til en plan, som vil sætte os i stand til at *udruste en hær på ca. 100 000 mand*. Der er taget hensyn her-til under regeringens overvejelser forud for fremsættelsen af finansministerens forslag om en ekstraordinær bevilling på 300 mill. kr., og generalkommandoen arbejder for tiden med et forslag til *en ny garnisonering af hærens styrker*. Når dette forslag foreligger, er det tanken, at det først skal til behandling i forsvarskommissionens 5 mands udvalg og derefter i forsvarskommissionen. Regeringen regner med, at der i forsvarskommissionen meget hurtigt kan tages stilling til en række væsentlige punkter i den nye forsvarsordning. Det er en nødvendighed, dersom 2 års planen skal kunne gennemføres. Regeringen vil derfor tilstræbe, at arbejdet med den praktiske gennemførelse af forsvarsordningen i stort omfang kan være sat i gang allerede i løbet af efteråret.“

Indenrigsministeren gav derefter en redegørelse for planerne vedrørende civilforsvarets udbygning.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget anbefalede *Poul Hansen* (Kalundborg) det på socialdemokratiets vegne.

Harald Petersen (V) kunne tiltræde de foreslåede bevil-linger, men ikke lovforslagets dækningsbestemmelser i den form, hvori de forelå. Hvis der skulle udskrives en tillægs-indkomstskat, måtte det være i form af et procenttillæg til alle skatteyderes indkomstskat, og venstre ville gå imod, at tillægsskatten blev benyttet som murbrækker i regeringens kamp for skattefradragets ophævelse. Dækningsbestemmelserne måtte i det hele taget ændres væsentligt, om venstre skulle kunne gå med til dem, men afgørelsen fik stå hen til efter det forestående folketingsvalg.

Ole Bjørn Kraft (KF) var ligeledes tilfreds med bevil-lingerne, men ikke med dækningsbestemmelserne. De økonomisk stærkeste måtte bære hovedparten af byrden, men også folk med indtægter under 10 000 kr. burde yde et bidrag, der dog ikke skulle være af en sådan størrelse, at det alvorligt kunne anfægte deres budget. Ikke mindst af moralske grunde havde det sin værdi derigennem at understrege, at forsvaret var hele befolkningens sag. Det konservative folkeparti var rede til straks at optage forhandlinger om dækningen, hvis regeringen mente der var mulighed for at få sagen ordnet inden valget. Taleren pegede især på, at der måtte kunne indvindes et beløb ved besparelser på statsbudgettet.

Bertel Dahlgaard (RV) kunne ikke gå med til den fore-slåede store militærbevilling, men hans parti ville, efter-hånden som forsvarsministerens forslag om beløbets anvendelse nåede frem til finansudvalget, tage stilling til dissé forslag i hvert enkelt tilfælde. Tanken om at vedtage bevil-